

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 12 lipca 2018 r. w sprawie T-449/14: Nexans France and Nexans/Komisja, wniesione w dniu 24 września 2018 r. przez Nexans France, Nexans

(Sprawa C-606/18 P)

(2018/C 427/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Nexans France, Nexans (przedstawiciele: adwokat G. Forwood, M. Powell, A. Rogers, Solicitors)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania strony wnoszącej odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 lipca 2018 r. w sprawie Nexans France & Nexans/Komisja (sprawa T-449/14, EU:T:2018:456);
- skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd oraz w celu wydania orzeczenia w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w zakresie w jakim dotyczy ona strony wnoszącej odwołanie;
- obniżenie wymiaru grzywien nałożonych na stronę wnoszącą odwołanie o kwotę odpowiadającą obniżeniu współczynnika wagi naruszenia; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

1. Po pierwsze, błędna interpretacja art. 20 ust. 2 lit. b) i c) rozporządzenia 1/2003⁽¹⁾ w odniesieniu do kopiowania niezbadanych danych cyfrowych, ponieważ kopiowanie niezbadanych danych cyfrowych nie wchodzi w zakres kompetencji Komisji;
2. Po drugie, błędna interpretacja art. 20 ust. 2 rozporządzenia 1/2003 w odniesieniu do ciągłej kontroli w pomieszczeniach Komisji w Brukseli, ponieważ kompetencje Komisji wynikające z tego przepisu ograniczają się do pomieszczeń przedsiębiorstw, których dotyczy kontrola;
3. Po trzecie, naruszenie prawa polegające na ustaleniu, że Komisja nie przekroczyła postanowień decyzji w sprawie kontroli, ponieważ właściwie rozumiana decyzja ta wskazuje, że kontrola mogła mieć miejsce jedynie we wszystkich pomieszczeniach znajdujących się pod kontrolą wnoszących odwołanie;
4. Po czwarte, naruszenie prawa polegające na braku skutków naruszenia, ponieważ Sąd nie skorzystał z nieograniczonego prawa orzekania na podstawie art. 261 TFUE i art. 31 rozporządzenia nr 1/2003, ograniczając współczynnik wagi naruszenia celem uwzględnienia faktu, że na większość sprzedaży, do której odnosi się zaskarżona decyzja, naruszenie w istocie nie oddziaływało;
5. Po piąte, oczywisty błąd w ocenie i brak uzasadnienia w odniesieniu do dodatkowych 2 % w przypadku „europejskiej konfiguracji”, ponieważ nie przedstawiono żadnych powodów, dla których konfiguracja europejska miała spowodować dodatkowe zakłócenie konkurencji w EOG względem konfiguracji Europa-Asia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).